

Güney Dal'ın “Küçük <g> Adında Biri” Adlı Romanına Çoğul Kişilik Bozukluğu (DKB) Bağlamında Bir Bakış

An Analysis of Güney Dal's Novel “Küçük <g> Adında Biri” in the Context of Multiple Personality Disorder

Şahbender ÇORAKLI¹
Nihal URAL²

¹Namık Kemal Üniversitesi, Alman Dili ve Edebiyatı, Tekirdağ, Türkiye
²Trakya Üniversitesi, Alman Dili ve Eğitimi, Edirne, Türkiye

ÖZ

Bu çalışmada, birinci kuşak Türk-Alman edebiyatı yazarı Güney Dal'ın 2003 yılında yayımlanan “Küçük <g> Adında Biri” adlı romanında bulunan karakterler çoğul kişilik bozukluğu (DKB) hastalığı çerçevesinde çözümlenmiştir. Bu çözümlemede, romanın ana karakteri Küçük <g> ile onun çevresinde yer alan diğer karakterlerin eylemlerinin ve söylemlerinin DKB hastalığını açık bir şekilde okura yansıttığı görülmüştür. Küçük <g>'nin bir bedende birden çok alter kişiliğe sahip olmasının temsili olan birçok unsur ve olay tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Güney Dal, Küçük <g> Adında Biri, Türk-Alman Edebiyatı, Çoğul Kişilik Bozukluğu

ABSTRACT

In this study, the characters in the novel “Küçük <g> Adında Biri,” published in 2003 by Güney Dal, a first-generation Turkish-German literature writer, were analyzed within the framework of multiple personality disorder (Dissociate Identity Disorder). In this analysis, it has been seen that the actions and discourses of the main character of the novel, Küçük <g> and the other characters around him, clearly reflect multiple personality disorder to the reader. Many elements and events have been identified that are representative of Küçük <g> having multiple personality disorder in one body.

Keywords: Güney Dal, Küçük <g> Adında Biri, Multiple Personality Disorder, Turkish-German Literature

Giriş

İkinci Dünya Savaşı'nın ardından Almanya'nın iş gücüne ihtiyaç duyması üzerine çeşitli ülkelerden Almanya'ya işçi göçü başlamıştır. Farklı milletlerden işçi alımı yapıldığı bu dönemde Ankara Antlaşması'nın imzalanmasının ardından Türkiye'den de misafir işçi alımı yapılmıştır (Kuruyazıcı, 2001; akt. Öztürk & Çoraklı, 2019). Bu göç sürecinde işçiler kültür, dil, gelenek ve görenek gibi çeşitli değerlerini de beraberinde getirmişlerdir. Bu durum farklı bir kültüre, yaşam şekline ve dile ayak uydurmada bazı problemleri ortaya çıkarmıştır (Asutay & Çarıkçı, 2015). Bu problemlere ek olarak memleket özlemi de çeken Türkler, bu sorunları ve memleket özlemini edebi eserlerinde dile getirmeye başlamışlardır (Asutay & Çıvkin, 2013; Ural, 2021). Bu doğrultuda temeli atılmış olan (Cengiz, 2010) ve önceleri “Konuk İşçi Edebiyatı” (Yeşilada, 2001) olarak adlandırılan edebiyat türü günümüze “Türk-Alman Edebiyatı” olarak gelmiş olup 60 yıllık bir geçmişi geride bırakmıştır. Bu 60 yıllık süreç içerisinde Almanya'da eser veren Türk yazarlar üç kuşaktan oluşmaktadır (Balcı & Akgün, 2018). Birinci kuşak yazarlar eserlerinde memleket özlemi, çekilen acılar, yaşanan zorluklar, toplumdaki dışlanma, yalnızlık ve bunların beraberinde getirdiği sorunları ele almıştır (Asutay & Çıvkin, 2013). Bu kuşaktaki yazarların bir amacı da Almanlara seslenerek içlerini dökmek, onlara seslerini ve dertlerini duyurmak olmuştur (Baypınar, 1992). Birinci kuşak Türk-Alman edebiyatının önemli yazarlarından biri olan Güney Dal, 1972 yılında Almanya'ya göç etmiştir. Eserlerinde Almanya'daki gurbetçilerin yaşadığı sosyal sorunlara sıklıkla yer veren yazar (Adıgüzel, 2008), 2003 yılında yayımladığı *Küçük <g> Adında Biri* adlı romanında bu sorunları ilgi çekici bir teknikte işlemiştir.

Geliş Tarihi/Received: 18.01.2022
Kabul Tarihi/Accepted: 05.10.2022
Yayın Tarihi/Publication Date: 20.06.2023

Sorumlu Yazar/Corresponding Author:
Şahbender ÇORAKLI
E-mail: scorakli@nku.edu.tr

Cite this article as: Çoraklı, Ş., & Ural, I. (2022). An analysis of güney dal's novel “Küçük <g> adında biri” in the context of multiple personality disorder. *Current Perspectives in Social Sciences*, 27(2), 180-186.

Content of this journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Romandaki anlatıcıların ve karakterlerin iç içe geçmişliği farklı yorumlamalara imkân sağlayan ve romanı zenginleştiren önemli bir unsurdur.

İncelenen roman farklı pasajlarındaki çeşitli ipuçları göz önünde bulundurulduğunda bir DKB (Dissosiyatif kişilik bozukluğu) hastasının notları olarak okunabilmektedir. DKB bireyin tek bir bedende birçok farklı kişiliğe ev sahipliği yapmasıdır. Bunun nedeni, maruz kalınan travmatik olayların insan ruhunda açtığı derin yaralardır. Bu çalışmada önce çoğul kişilik bozukluğu (DKB) hastalığı kısaca tanıtılacak, ardından ele alınan romanla ilgili bilgiler verilip roman içerisindeki pasajlar ve karakterler özetlenip sunulacaktır. Daha sonra bu karakterler DKB bağlamında incelenecektir.

Çoğul Kişilik Bozukluğu (Dissosiyatif Kimlik Bozukluğu—DKB)

Çoğul kişilik bozukluğu, bireyin geçmişte yaşadığı travmaların etkisiyle ortaya çıkan bir psikolojik rahatsızlık olarak tanımlanabilir. Çoğul kişilik bozukluğu (DKB) insanın bilinç, hafıza, algı, beden ve davranışlarında olması gereken bütünlüğün genelde çocukluk ya da ergenlik döneminde maruz kalınan travmatik çevre ve olayların etkisiyle bölünmesidir. Yaşadığı olayların sarsıntısındaki kişi, aslında bu bölünmeyle ruhsal bir bütünlüğe ulaşmayı denemektedir (Şar, 2017). DKB hastası birey, tek bir vücutta birçok farklı kişiliğe ev sahipliği yapar (Zoroğlu ve ark., 2000). Bu kişiliklerden her birinin ismi, yaşı, karakteri, cinsiyeti, kökeni, sesi, şivesi, kelime dağarcığı, düşünceleri, alışkanlıkları, geçmişi, anıları ve hatta gözlük numarası bile birbirinden farklı olabilir (Şar, 2017). Bu farklı kişilikler, “alter kişilikler” olarak adlandırılır. Hastanın alter kişiliklerinin yanında bir de “ev sahibi” kişiliği vardır (Balciöğlü & Balciöğlü, 2018). Alter kişilikler ev sahibi kişilik tarafından isimlendirilir (a.g.e). DKB hastaları intihara meyillidir (Şar, 2017). Bunun nedenlerinden biri alter kişiliklerin, ev sahibi kişiliği yani aslında içinde buldukları vücudu öldürmeyi düşünebilmesiyle ilişkilendirilebilir (bkz. Soner & Aykut, 2017). DKB hastası kişiler, alter kişiliklerin etkisiyle başkalarını da öldürmeyi düşünebilir ve oldukça saldırgan davranışlar gösterebilirler (Balciöğlü & Balciöğlü, 2018; Zoroğlu ve ark., 2000). Yapılan çalışmalar, bir DKB hastasının alter kişilikleri arasındaki geçişlerin kısa bir konuşma esnasında bile sıklıkla olabileceğini göstermiştir (Şar, 2017; Tutkun ve ark., 1995; Yanık 2017). Alandaki çalışmaların bildirdiği bazı DKB özellikleri şöyledir:

- Hasta, kişilik geçişi sırasında aniden farklı bir ruh haline bürünür.
- Kontrolü ele geçiren alter kişilik, daha önce konuşmakta olan diğer alter kişiliğin hangi konuda konuştuğunu çoğunlukla hatırlamaz. Bu nedenle, hasta konuşurken konu bütünlüğünü sağlayamaz ve bir anda tamamen farklı bir konuda konuşmaya başlar.
- Hastanın hareketleri, şivesi, sesi gibi özellikleri de ani bir şekilde geçiş yapılan alter kişiliğin yaşı, cinsiyeti, kökeni, karakteri gibi özelliklere göre şekil alır.
- Her bir hastada ortalama olarak bir düzineden fazla farklı kişilik gözlemlenir.
- Hastalar, bir şeyler yaptıkları sırada diğer kişiliklerden birinin yaptıkları şeyler hakkında yorumlar yaptığını ve alay ettiğini söyler.
- Birbirlerini hiç tanımayan alter kişilikler olabileceği gibi, diğer alter kişilikleri tanıyan bir alter kişilik de olabilir. Bu kişilik, diğer kişilikleri başka biri gibi gözlemler.
- Hastalarda farklı kişiliklere bürünmenin yanı sıra gerçekte olmayan kişilerin, kedi ve köpek gibi hayvanların seslerini duydukları da gözlemlenir (Şar, 2017; Tutkun ve ark., 1995; Yanık, 2017).

Türk-Alman Edebiyatı Yazarı Güney Dal’a Dai

1944 yılının Ağustos ayında Çanakkale’de dünyaya gelen yazar, İstanbul Üniversitesinde Fransız Dili ve Edebiyatı bölümünde öğrenim görmüştür (Dal, 2003). Film seslendirme sanatçısı, kitap satıcısı, radyo gazetecisi gibi birçok farklı meslekte çalışmıştır. 12 Mart Muhtırası’ndan sonra ülkeyi terk edip Almanya’ya göç eden Dal, 1972 yılından beri Berlin’de yaşamakta, Türkçe ve Almanca romanlar yazmaktadır. Birçok kez Berlin senatosundan edebiyat bursları almıştır. Şimdiye kadar çeşitli ödüllere layık görülen Dal, göçmen edebiyatının ilk kuşak yazarlarından biridir (Çoraklı, 2018).

Eserleri: İş Sürgünleri (1976), E5 (1979), Fabrikada Bir Saraylı (1981), Buzul Döneminden Haberler (1983), Yanlış Cennetin Kuşları (1985), *Geschichten aus der Geschichte der Türkei* (1990), Gelibolu’ya Kısa Bir Yolculuk (1994), Kolları Yolunmuş Maymun (1998), Aşk ve Boks (1998), Küçük <g> Adında Biri (2003) (Dal, 2003).

1979 yılında yayımladığı E5 (*Europastraße 5*) adlı romanı 1996 yılında Alla turca adıyla filmleştirilmiştir.

Ödülleri: Yakacık Kültür Şenliği Hikâye Yarışması İkinciliği (1975), Milliyet Roman Yarışması Üçüncülüğü (1976), Berlin Senatosu Yaratıcılık Bursu (1980, 1983, 1986), Bavyera Güzel Sanatlar Akademisi Adalbert von Camisso Ödülü (1997) (Dal, 2003).

Küçük <g> Adında Biri Romani

Romanın ana karakteri Küçük <g>, Türkiye’deyken elinde sürekli küçük bir dua defteri taşıyan ve çevresi tarafından sanki bir peygamber gibi görülen bir adamdır. Küçük <g>, bir gün bu dua defterini mahalle bakkalında unutur. Bunu fırsat bilen bakkal ertesi güne kadar tüm duaları kendi defterine kopyalar. Bir süre sonra dükkânı bir yangından ve bir hırsızlık olayından şans eseri hiç zarar görmeden kurtulan bakkal, Küçük <g>’ye ve onun alışılmadık dualarına saygı duymaya başlar. Bu olayın üstünden uzun yıllar geçer ve Almanya’ya göç eden Küçük <g>’den hiçbir haber gelmez. Fakat günün birinde bakkala Küçük <g>’den bir posta ulaşır. Postada Küçük <g>’nin el yazmaları vardır. Küçük <g>, bir gün Almanya’da bir Türk lokantasına gitmiş, burada yanına gelip yaşam öykülerini, geçmişlerini, hayallerini ve sıkıntılarını anlatan gurbetçilerin her birini ayrı bir başlıkta bu el yazmalarıyla not almıştır. Bu lokantada en son bir psikologla konuştuğundan sonra masanın altındaki bıçağı alarak psikoloğu bıçaklamıştır. Küçük <g>’nin bu el yazmaları bakkala ulaştıktan sonra uzun bir süredir yazar olmak isteyen başka bir kişinin eline geçip kitaplaştırılır.

176 sayfaya ve toplam 36 alt başlığa sahip bu roman aslında kitap içinde kitaptan oluşmaktadır. İlk 30 sayfada Küçük <g>’nin el yazmalarını kitaplaştıran kurmaca yazar okuyucuya seslenir. Küçük <g>’yi ve kendini tanıtır el yazmalarını kitaplaştırma sürecini anlatır.

31. sayfadan 148. sayfaya kadar olan kısımda Küçük <g>'nin notlarını kitaplaştıran kurmaca yazar anlatıyı Küçük <g>'ye devreder. Bu sayfalarda okuyucu sadece Küçük <g>'nin notlarını görür. Fakat bu romanda kitap içinde kitap olması gibi, anlatıcı içinde de anlatıcı vardır. Küçük <g>, anlatıyı devraldıktan sonra onun anlatıcılığı da uzun sürmez ve lokantadaki masasına gelen her yeni kişide anlatıyı sessizce onlara devredip yalnızca bazı yerlerde parantez içinde gösterilen iç sesiyle araya girer. Bir anlamda her pasajın anlatıcısı pasajın başlığındaki kişiye dönüşmektedir. 149. sayfadan 173. sayfaya kadar olan kısımda ilk anlatıcı, yani Küçük <g>'nin notlarını kitaplaştıran kurmaca yazar yeniden anlatıyı devralır. Son üç sayfadaysa yazar Güney Dal'ın romanı üzerine yazdığı birkaç not yer alır. Okuyucu, anlatıcılar üzerinden önce dıştan içe, sonra da yeniden içten dışa doğru bir serüvene sürüklenmektedir. Güney Dal, önce anlatıyı kurmaca bir yazara, kurmaca yazar Küçük <g>'ye, Küçük <g> ise masasına uğrayan karakterlere bırakmaktadır. Romanın sonlarına yaklaşıldıkça anlatı yeniden önce Küçük <g>'ye, sonra kurmaca yazara, en sonunda da Güney Dal'a geçer ve roman son bulur. Tüm anlatıcılar benöyküsel anlatıcıdır. Romandaki pasajlar aşağıdaki gibidir:

'<g>,' Dermiş Yalnızca

Anlatıcı kitabın ilk bölümünde Küçük <g>'yi hiç görmediğini söyleyip onun hakkında başkalarından duyduklarını anlatır. Devlet dairelerindeki resmi işlemlerde adını Küçük <g> olarak verdiğinde böyle bir isim olamayacağı için işlemlerinin reddedildiğini ve görevli memurlarla sorunlar yaşadığını aktarır. En son Küçük <g>'ye övgüler yağdırıp onu insanüstü bir konuma yükseltir ve ilk bölümü bitirir.

Küçük <g>, Bilinmeyen Bir Tanrıya mı Tapıyordu?

Anlatıcı bu bölümde de Küçük <g> hakkında duyduklarını anlatmaya devam eder. Küçük <g>'nin yanında her zaman küçük bir dua defteri taşıdığından ve bu defteri yerli yersiz açıp okuduğundan bahseder. Küçük <g>, bir gün bakkala gidip alışveriş yapar. Aldıklarını veresiye defterine kaydeder, ama defteri bakkala geri verirken veresiye defteri yerine yanlışlıkla kendi dua defterini verir. Bakka, dua defterindeki yazıları kendi defterine kopyalar. Dükkânının bir hırsızlık bir de yangın olayından zarar görmeden kurtulmasını bu dualara bağlayıp onların gücüne inanmaya başlar. Aynı zamanda romanın bir karakteri olan anlatıcı, bakkala gidip bu duaları görmek ister. Bakka, dualardan başka insanların da faydalanması için kopyaladığı dua defterini anlatıcıya verir ve böylece bu dualar da kitaptaki yerini alır.

"Bizim Dualara Benzemeyen Dualar"

Dua defterinde yazılanların olduğu gibi listelendiği bölüm burasıdır. Burada anlatıcı hiç devreye girmez.

Peygamber Değil Yazar Olmak İstiyordum Ben

Bu bölümde anlatıcı geçmişe dönüş yaparak Küçük <g>'nin adını ilk duyduğu zamanları anlatır. O zamanlardan başlayarak kitabı kaleme aldığı güne kadarki olaylardan, kendi geçmişinden, isteklerinden, hayallerinden ve sıkıntılarından söz eder. Küçük <g> ile ilgili daha detaylı bilgiler verip Almanya'ya gidişini anlatır. Küçük <g> Almanya'ya gideli uzun bir zaman geçmiştir, ama kimse ondan bir haber alamamaktadır. Günün birinde bakkala içinde Küçük <g>'nin el yazmaları olan bir paket gelir. Bu haberi alan anlatıcı soluğu hemen bakkalın yanında alır, heyecanlıdır. Bakka, onun bu heyecanlı tavırlarına anlam veremeyip normalde yalnızca kendisine emanet edilmiş olmasına rağmen paketi anlatıcıya verir. Bölümün sonunda anlatıcı Küçük <g>'den gelen el yazmalarını kitaplaştırmaya karar verdiğini söyleyip "araya bir daha girmemek üzere" (Dal 2003, s. 28) diyerek okuyucuya veda eder.

Gerekli Bir Açıklama

Anlatıcı bu bölümde Küçük <g>'nin el yazmalarını kitaplaştırmadan önce onları çeşitli kişilere okutup yorumlar aldığını söyler.

Bir Bıçak, Keskin Ağızlı

Küçük <g>'nin el yazmaları burada başlar. Günlerdir evden çıkmayan Küçük <g>, ana dilinde sesler duyabilmek için Almanya'da bir Türk lokantasına gider. Burada ilk dikkatini çeken şey, bir masanın altında duran keskin bir bıçaktır. Bu bıçak sadece bu bölüme adını vermekle kalmaz, sonraki bölümlerde de birçok kez Küçük <g>'nin dikkatini çeker ve nihayetinde de bir cinayet girişiminde kullanılır. Küçük <g>, bir roman yazacak ve romanında bir cinayet işletecektir. Bu cinayeti işleyecek uygun bir kimlik aramaktadır.

Küçük <g>'nin anlatıcı olarak hikâyeyi devraldığı yer de bu bölümdür. Bu bölümden itibaren 147. sayfaya kadar ilk anlatıcı bir daha hiç araya girmez. Bu başlıktan sonra el yazmalarından oluşan 21 başlık daha vardır. Her başlıkta Küçük <g>'nin masasına gelen başka bir kişinin hikâyesi anlatılmakta ve anlatıcılık görevi bu kişilere verilmektedir. Küçük <g> yalnızca bazı yerlerde parantez içi cümlelerle araya girmektedir.

Bu bölümden itibaren Küçük <g>'nin masasına 19 farklı kişi gelir ve bu 19 kişi 21 farklı pasajda anlatılır. Romanda farklı pasajlarda işlenen 19 kişi özetle tablodaki gibidir (Tablo 1):

Tablodaki karakterlerin anlatıldığı 21 pasajdan sonra ilk anlatıcının anlatıyı yeniden üstlendiği "Sonsöz," "Okuyucu İçin Bir Küçük Kayıt," "Düşünilemeyenlerin Düşünülmesine Yol Açan Pörçükler," "Kayda Değer Sandığım Küçük Bir Not," "Derkenar," "Bana Gelince," "Dipnot" ve "Küçük Bir Çıkma" başlıklı 7 pasaj gelir. Romanın sonunda yazar Güney Dal'ın yazdığı "Novel ya da 'Novelle' Üstüne Bir İki Söz..." başlıklı pasaj vardır.

Romanın DKB Bağlamında Tahlili

Romanda Küçük <g>'nin DKB hastası olduğuna dair güçlü ipuçları vardır. Çalışmanın ikinci bölümünde DKB hastası bireyin alter kişiliklerin etkisiyle saldırgan tavırlar sergileyebileceği belirtilmişti. Küçük <g>, toplum içerisinde adının garipsenmesi durumundan çok rahatsız olup buna saldırganlaşarak tepki verir:

"Böyle komik ad mı olur? Kimliğinizi verin hele bir bakalım! diyenlere, etleri cimbizle koparılmış, dayanılmaz acılarla işkence ediliyormuş gibi can havli bağırtılar koyverip karşı geldiğini görenler var. Ben görmedim" (Dal, 2003, s. 11).

DKB hastalığının geçmişte yaşanan travmatik olayların etkisiyle ortaya çıkan bir hastalık olduğundan bahsedilmişti. Ruhunda derin yaralara yol açan olayları unutmak isteyen kişi, sorunlarıyla başa çıkabilmek için maruz kaldığı olayları kendisinin değil de başkasının

Tablo 1

Küçük <g> Adında Biri Adlı Romanda Yer Alan Kişiler

Kişiler	Kişiler Hakkında Bilgiler
Aşçı Halim	Aşçı Halim, amcası sayesinde Diyarbakır'dan Almanya'ya gelip lokantadaki işini yeni bulmuş bir kişidir. Bu yüzden Küçük <g>'nin hayalindeki cinayeti işlemek istemez. Konuşması şivelidir. Bibi, emmi, emminin oğlu gibi kelimeleri kullanır.
Kedi Kamil	Kedi Kamil, lokantaya giren herkesi koklayarak kontrol eden bir kedidir. Dokunulmaktan hoşlanmaz. İnsanlara güvenmediği için son müşteri de çıkıp gidene kadar uyumaz, kendi köşesinden insanları izler. Küçük <g>'nin yanına ikinci gelişinde onunla konuşup kendi yazdığı bir şiiri okur.
Doktor Muzaffer Savaşçı	Doktor Muzaffer'in eşi Selma da kendisi gibi doktordur. İkisi de bir burstan faydalanıp Almanya'ya gelirler. Selma dönemin Türkiye'sindeki siyasi olayları Almanya'dayken de yakından takip eder, çünkü daha önce ikisi de siyasi olaylarda aktif bir şekilde yer almış, protestolara katılmış insanlardır. Türkiye'dekilerin kendilerine ihtiyaç duyduğunu söyleyip Doktor Muzaffer'i korkaklıkla suçlar ve bir süre sonra habersiz bir şekilde Türkiye'ye dönerek onu terk eder.
Mine	Kocasından şiddet gördüğü için kızılı beraber Almanya'ya gelir. Lokantada garsonluk yapmaktadır. Kocasına boşanma davası açmış ve boşanmak üzere. İçkili bir mekânda çalışması memleketinde duyulunca adı kötüye çıkar. Kocası da Almanya'ya gelebilmek için barışmak istemektedir ve bunun için de Almanya'daki tanıdıklarını araya sokmaktadır.
Ressam Burak	Burak, çizdiği portrelere gurbette sürgün hayatı yaşayanların acılarını yansıtmak isteyen şeker hastası bir ressamdır. En büyük hayali bir sergi açıp bu portreleri ve portrelere yansıttığı acıları herkese göstermektir. Fakat resimleri beklediği başarıyı yakalayamadığı için hem düş kırıklığı hem de parasızlık içindedir.
Tiyatrocü Meriç	Memleketinde tiyatrocülük yaparken Berlin'e göçmüş, burada da Türklerin ana dilinde tiyatro izleyebilmeleri için terk edilmiş bir fabrikada kendi imkânlarıyla tiyatro kurup tiyatrocülüğe devam etmiş bir kişidir. Babasız büyümüştür. Almanya'daki Türklerin birbirleriyle birlik olmak yerine birbirlerini kışkırtarak sürekli kötülemesinden şikâyetçidir.
Radyo Muhabiri Gürel	Gürel, üniversite eğitimi amacıyla Almanya'ya gelmiştir. Burada diğer Türk öğrencilerle birlikte asker karşıtı yürüyüşlere katıldıktan sonra Türkiye'deki gazetelerde fotoğraflarıyla beraber vatandaşlıktan çıkarıldıkları yazılır. Gürel, vatan özlemi duysa da bu haberlerden dolayı vatanına dönememektedir. Almanya'da bir radyoda çalışmaktadır. İş arkadaşları onunla konuşmayıp ondan uzak durmakta ve fiziksel olarak en zorlayıcı muhabirlik işleri ona verilmektedir.
Sendikacı İzzet	Türkiye'de işçi Partisinin lideriyken yaşanan siyasi olaylar nedeniyle Almanya'ya göç etmek zorunda kalır. Türkiye'deki tüm mallarına el konulur. Almanya'da güvende olsa da kendisini yalnız hisseder.
Şair Arpat	Arpat, şiir kitabıyla büyük bir başarı sağlamış ünlü bir şairdir. Almanları yüceltip onları "aziz" (Dal, 2003, s. 84) olarak görürken Türkleri sevmemektedir. Türkçeyi de sevmeyen, ana dilinin Türkçe olmasından şikâyetçidir ve konuşmasının içinde bol bol "Kneipe'ye gittim," "Argumentim yok değil" gibi Almanca kelimeler içeren ifadelere yer verir.
Kaçak Bir Genç	Bu genç, kendini devrimci olarak tanıtan, Türkiye'den tekneyle Yunanistan'a kaçıp oradan Almanya'ya gelmiş bir gençtir. Türkiye'nin kötü durumuna rağmen Almanya'daki Türklerin ceplerinin para dolu olmasından yakınıyor, ama yine de Türkçe bir şeyler duyabilmek için kendini bu Türk lokantasından uzak tutamaz.
Şadiye İnanç	Şadiye, birkaç aylık ömrü kalmış böbrek hastası bir kadındır. Argo kelimeler kullanır. Çalışma izni alamayan eşi uzun zamandır çalışmamakta, çocuklarına ve eşine Şadiye bakmaktadır. Eşi hem alkoliktir hem de onu aldatmaktadır.
Orhan	Orhan, üniversiteyi yeni bitirmiş genç bir mühendistir. Genç yaşına rağmen hayatının acılarıyla dolu olduğunu düşünür. Bu nedenle sanatçı olmak ister. Ama ona dil bilgisi bilmediği için sanatçı olamayacağı söylenir.
Karin Speer	Karin, tiyatrocü Meriç'in Alman eşi. Türkçe bilmediği için kocasının aile ve arkadaş ortamında sorunlar yaşar. Kendini yalnız hissetmektedir. Meriç'e yakınlık duymasının sebebi, kendisinin de onun gibi babasız büyümüş olmasıdır.
Lokantanın Sahibi Serdar	Serdar, küçükken sürekli babasından şiddet görmüş biridir. Yine de babasını sever. Kendisinden yaşça büyük bir Almanla evlidir.
Doktor Şükrü Egemen	Türkiye'deki bir derneğin başkanıdır. Yayımladığı asker karşıtı bir bildiriden dolayı Almanya'ya göç etmek zorunda kalır.
Mimar Ayhan	Ayhan, Almanya'da tutunamamış ve kendisini başarısız olarak gören bir mimardır. Biraz para biriktirip Türkiye'ye dönüp küçük bir evde yaşamına devam etmek ister.
Suna Soy	Suna, henüz okul çağında bir kızken babasının ısrarıyla kendisinden yaşça büyük bir akrabasıyla evlenir. Evleneceği kişinin düşmanlarının düğünü basmasıyla apar topar dağa kaçarlar. Almanya'ya nasıl geldiğiyle ilgili bir bilgi yoktur.
Psikolog Zehra	Küçük <g> ile bir süre konuştuğuktan sonra Küçük <g> tarafından bıçaklanır.

yaşadığına inanmak ister ve zihnen birkaç kişiliğe bölünür. Geçmişinde yaşadığı olayları unutmak isteyen Küçük <g>'nin çabası yazdığı dua defterine de yansır:

"Ruhumun ve vücudumun her türlü kötü ve olumsuz kayıtları beynimin kayıt şeritlerinden, disketlerinden silinin!"
(Dal, 2003, s. 17).

Küçük <g>'den gelen el yazmalarını kitaplaştıran ve romandaki anlatıcılık rolünü ilk üstlenen kurmaca yazar, romanın ilk sayfalarında el yazmalarını kitaplaştırma sürecini anlatırken Küçük <g> tarafından mahalle bakkalı Kemal'e gönderilen bir paketten bahseder. Bu paketi duyduğunda heyecanlı bir şekilde bakkalın yanına paketi almaya gider. Fakat pakette şöyle bir not yazılıdır:

"Orada, memlekette yeniden bir yerim, bir odacığım, bir adresim olana değin bu değersiz kâğıtlar paketçisini lütfen himayenizde bulundurunuz. Emaneti pek yakında, Büyük Programlamacı'nın izniyle hemen alacağım. Derin Saygılarımla. İmza: <g>" (Dal, 2003, s. 27).

Onun bu heyecanı bakkalı şaşırtsa da bakkal paketi kurmaca yazara teslim eder. Normalde Küçük <g>'yi yüce bir kişilik olarak görüp onun dualarının kendisini koruduğuna inanan bakkalın böylesine saygı duyduğu birinin emanetine sahip çıkmaması çelişkilidir. Ama bu gelişkiyi DKB hastalığı bağlamında okuduğumuzda Küçük <g> ile onun notlarını kitaplaştıran kurmaca yazarın aslında aynı kişi olduğunu, bir bedendeki farklı alter kişilikler olduğunu söyleyebiliriz. Bakkal Kemal, ilk başta kurmaca yazarın, yani Küçük <g>'nin kendi paketini almak için heyecan duymasına anlam veremez ve bu yüzden şaşırır. Ardından emaneti sahibine teslim eder. Bu, okuyucuya kurmaca yazarın gözünden aktarıldığı için çelişkili gözükse de bakkalın gözünden bakılınca hem kurmaca yazar hem de Küçük <g> aynı kişidir ve bu nedenle emanetin kurmaca yazara teslim edilmesinde bir problem yoktur.

Küçük <g>'nin dua defterinde yer alan *"Evren içinde evrenin bir parçasıyım ben!"* (Dal, 2003, s. 17) ifadesi ile bahsi geçen evrenin ev sahibi kişilik olduğu ve evrenin parçalarının alter kişilikler olduğu çıkarımı yapılabilir.

İncelenen romanda Küçük <g>'nin alter kişiliklerinden biri olduğu düşünülen kurmaca yazarın üniversitede pazarlamacılık ve programlamacılık dallarından birinde eğitim gördüğü, o dönemdeki en popüler bölümlerin bunlar olduğu belirtilmiştir:

"Ben uni'ye girdiğim sıralarda moda eğitim pazarlamacılıktı. Ha, bir de tabii programlamacılık...[...] Arkadaşlarımın hemen hepsi, benim gibi, bu eğitimlerden birini başarı ile hatmedip, fakültelerini bitirdikten sonra hayata atıldılar" (Dal, 2003, s. 23).

Küçük <g>'nin de bir başka kişiliğine "Büyük Programlamacı" ifadesi ile birçok kez atıfta bulunduğu saptanmıştır. "Büyük Programlamacı" kendisine ve diğer alter kişiliklere can vermiştir:

"Yaşamı bize başılayan Büyük Programlamacı'nın aynı zamanda bize öleceğimiz bilincini vermesinin gizini çözümleri çok oldu" (Dal, 2003, s. 140).

Buna ek olarak Küçük <g>, el yazmalarının sonunda bıçakladığı psikolog olayı için "Büyük Programlamacı" tarafından yönlendirildiğini iddia eder. Ona göre bu cinayet girişiminde suçlu kendisi değil, Büyük Programlamacı'dır:

"Büyük Programlamacı'nın işlerine akıl sırmı erer?!.. Ona kalsa zaten alkollü olmaya gerek yok: Yere düşmüş keskin ağızlı bir bıçak başkalarına zarar vermesin, yerden kaldırayım der adamın biri, sonra bıçağı ne yapacağına bir türlü karar veremez, elinde kala kalır öyle... Derken yanında birdenbire bitivermiş bir kadına (ya da adama) batırmaya başlar... İşte hiç yoktan bir katil size!" (Dal, 2003, s. 32).

Küçük <g>, "öğretmen kişilik" görevi görmektedir ve diğer kişiliklerin aksine olan bitenin, yani DKB hastalığının biraz da olsa farkındadır. Bu nedenle lokantanın sahibi bir ara yanına gelip neden yalnız oturduğunu sorduğunda gerçekten de yalnız olduğunu ve masasına gelip dertlerini anlatan kişilerin aslında var olmadığını, bedenindeki diğer alter kişilikler olduğunu sitemkâr bir şekilde kabul eder:

"Yalnız oturuyordum! Doktor Muzaffer'i görmedi mi masamdan kalkarken? Nereden görsün ki; bunların doğru dürüst dışgözü bile görmüyor içgözleri nereden görsün?!" (Dal, 2003, s. 50).

Alter kişilikler arası geçişlerde geçiş yapılan kişiliklerin üzerinde önceki kişiliklerin etkileri görülür. Bu durum incelenen romanda da görülmektedir. Örneğin tiyatrocun Meriç, Küçük <g>'nin masasına geldiğinde şöyle bir laf eder:

"Tarih, Türklerle ortak bir kültürel eylem yapabilmemiz için henüz olgunlaşmış değil" (Dal, 2003, s. 71).

Ondan daha sonra gelen Şair Arpat da aynı cümleyi kullanır:

"[...] bu Türklerle bir iş kotarmak için tarih henüz olgunlaşmış değil" (Dal, 2003, s. 84)

Bu durum belki bir tesadüfe bağlanabilir. Fakat bu duruma verilebilecek tesadüf ötesi örnekler de vardır. Karakterlerin yer aldığı tabloda da gösterildiği gibi Şair Arpat konuşurken Türkçe-Almanca karışımı cümleler kurar. Ondan önce böyle bir roman karakteri yoktur. Küçük <g> de Arpat'tan önce romanın hiçbir yerinde dili böyle kullanmaz. Fakat ilk kez Arpat ile konuştuğundan sonra Küçük <g>'nin konuşması da bir yerde değişiklik gösterir ve Türkçe-Almanca karışımı bir cümle kurar. Bu, kişilik geçişleri sırasında bir kişiliğin diğer kişilik üzerinde kalan etkisini göstermektedir:

"Sizi daha zeki bellediydim; bana da ideolojinizin propagandasını yapmaya kalkışmayın bu 'kitsch' laflarla. Yerinize oturabil- irsiniz..." (Dal, 2003, s. 92).

Karakterler arasındaki bir diğer dikkat çekici ortak nokta ise Küçük <g> ile Ressam Burak arasında ortaya çıkan "bilinmeyen bir tanrı" ortaklığıdır. Küçük <g>, hal ve hareketleri dolayısıyla çevresi tarafında bilinmeyen bir tanrıya inandığı düşünülen biridir. Hatta bu durum romanda "Küçük <g>, Bilinmeyen Bir Tanrıya mı Tapıyordu?" başlığı altında ayrı olarak ele alınır. Yanından hiç ayırmadığı dua defterleriyle Küçük <g>, diğer insanlar tarafından bu bilinmeyen dinin peygamberi olarak görülür. "Burak, Ressam..." başlıklı pasaja bakıldığında, galericinin maddi açıdan avantajlı teklifini ahlaki açıdan uygun bulmadığı için kabul etmeyen Ressam Burak da Küçük <g>'ye yöneltilen "bilinmeyen bir dine inanma" iddiası ile karşı karşıya kalır:

"Sen de amma ahlak kumkuması olmuşsun ha! Ressam mısın yoksa kendini, tanrısı belirsiz bir dine adamış keşiş mi?!..." (Dal, 2003, s. 62).

Küçük <g>'nin masasına gelen her kişiyle birlikte anlatıcı sürekli değişse de anlatı benöyküsel anlatıcı üzerinden devam eder. Böylece, okuyucuda o anda konuşanın kim olduğuna dair bir karmaşa yaratılarak sanki bir DKB hastasının atak dönemini izliyormuş hissi uyandırılır. Değişen her anlatıcı aslında Küçük <g>'nin zihninde kurguladığı farklı bir kişiliktir. Küçük <g> gerçekte kimseyle görüşmemekte en başından itibaren masasında tek başına oturmaktadır. Bu durum romanın bazı kısımlarında okuyucuya sezdirilir:

"Görmedim Küçük <g> Abi sizil.. Bu köşeye, bu loş masaya böyle sessiz, bir başınıza oturmuşsunuz" (Dal, 2003, s. 49).

"Haddim olmayarak, hanidir sizi izliyorum. Meyhanedekilere bakıp önünüzdeki kağıtlara durmadan bir şeyler yazıp duruyorsunuz" (Dal, 2003, s. 69).

"Lütfen, yalnız oturmayın, masama, masamıza gelin Küçük <g> Bey!" (Dal, 2003, s. 78).

"Özür dilerim abi, masanıza hiç uğrayamadım bu akşam. Kafanıza yatkın bir masaya takılırsınız diye bekledim; olmadı. Yapmadınız. Yalnız kalmayı seviyorsunuz biliyorum. Bizim kedi dışında gelen de olmadı yanınıza..." (Dal, 2003, s. 117).

Küçük <g> adlı öğretmen kişilik, alter kişiliklerin durmaksızın yanına gelip farklı dertlerden yakınmaları durumuna tahammül edemez hale gelir:

"Lütfen... Beni de düşünün, hak verin. Dinleme gücüm, sabrım iyice eksilmeye yüz tuttu" (Dal, 2003, s. 92).

Çalışmanın ikinci bölümünde DKB hastalarının intihara meyilli olduğu ve bunun nedenleri arasında ise bir alter kişiliğin diğer alter kişilikleri veya ev sahibi kişiliği öldürmeyi istemesi olduğu belirtilmiştir. DKB hastalarında görülen bu belirtiler, incelenen eserde de görülmektedir:

"Kaçıyorum kafamın içindeki kendimden, o bana düşman 'ikinci ben'im'in küstahlığından, dırdırından olur olmaz beni aşağılamasından. İntihar mı edeyim de kurtulayım bu hırttan, diye düşündüğüm oluyor kaç zamandır" (Dal, 2003, s. 90).

[...] İşte o zaman gırtlığını sık, dedi ikinci 'ben'im. Korkutayım istedim. Baktım ellerim öteki bene uyuyor (Dal, 2003, s. 91).

Küçük <g>, kendi el yazmalarının son pasajında bir psikologla olan konuşmasını anlatır. Psikoloğu bıçaklamadan hemen önce, kendisine çok benzeyen ve ona yardım eden bir memurdan bahseder. Memurun adı Büyük <G>'dir. Romanın yazarı Dal, burada sadece basit bir isim oyunu yapmaz, Büyük <G> söyledikleriyle direkt olarak DKB hastalığına işaret eder:

"[...] kendimi size öylesine yakın hissediyorum ki, biz bir insanmışız da iki gövdeli oluşumuz bir kuruntuymuş gibi geliyor bana" (Dal, 2003, s. 145).

Romanın başlarında Küçük <g>'yi hiç görmediğini söyleyen ve romanın ilk anlatıcısı olan kurmaca yazar, 153. sayfada başlayan "Düşünülmemeyenlerin Düşünülmesine Yol Açan Pörçükler" başlıklı pasajda Küçük <g> hakkında el yazmalarında bulunmayan oldukça kişisel ve detaylı bilgiler verir. Bir kişinin hiç görmediği bir insan hakkında bu kadar detaylı bilgiler verebilmesi elbette çelişkili ve şaşırtıcıdır. Ama bu çelişkiden daha çarpıcı olan şey, pasajın içeriğidir. Daha önce ipuçlarından yola çıkarak bir temele oturtmaya çalıştığımız Küçük <g>'nin DKB hastalığı, romanın sonlarına doğru karşımıza çıkan bu pasajla açıkça ilan edilir. Romanın bu bölümünde Küçük <g> hakkında verilen bilgilerden DKB hastalığı iddiasını destekleyici olanların bazıları şöyledir:

"Sokaktan, evin içinden bir yığın sesler geliyor kulağına. <g>, hepsini kafasında resimlere dönüştürüyor seslerin. Boyuyor, canlandırıyor sonra onları kafasında" (Dal, 2003, s. 153).

"<g>, kendi düşüncelerine kendi de şaşıyor: Bu düşünceler kendisinin mi yoksa gözlerinin kapılarından kendini bildi bileli beyninin içlerine girip durmuş başkalarının mı?" (Dal, 2003, s. 153).

"<g>, ne zaman aynaya baksa yüzünü beğenmez. Şimdiye değin kendine yakışacak bir yüz bulmuş değil" (Dal, 2003, s. 157).

Sonuç

Bu çalışmada Türk-Alman Edebiyatı yazarı Güney Dal'ın 2003 yılında yayımlanan *Küçük <g> Adında Biri* adlı romanı incelenmiştir. İnceleme, romanın ana karakteri Küçük <g> ile bu karakterin çevresindeki diğer karakterlerin arasındaki ilişki üzerine yapılmıştır. Yapılan incelemede bu karakterlerin aslında var olmadığı, Küçük <g>'nin etkisinde bulunduğu çoğul kişilik bozukluğu (DKB) rahatsızlığı sonucu ortaya çıkan alter kişilikler olduğu tespit edilmiştir. Romanda, Küçük <g>'nin masasına gelip ona derdini anlatan birçok karaktere yer verilmiştir. Bu karakterlerin her biri aslında Küçük <g>'nin zihninde oluşturduğu alter kişilikleridir. Bu durum, romanın çeşitli yerlerinde örtük veya açık bir şekilde gösterilir. Çalışmanın beşinci bölümünde gösterilen bu örtük ve açık kanıtların yanı sıra Küçük <g>'nin yaşadığı kişilik bölünmesi romanda sembolik olarak da vurgulanır. Bir masanın altındaki keskin bir bıçak romanın birkaç yerinde Küçük <g>'nin dikkatini çeker. Masa; etrafına toplanan insanlarla birlikte bir araya gelişin ve bir bütünlüğün sembolüdür. Bıçak ise masanın tam tersi bir anlamı sahiptir. Bıçak, bütünlüğü böler, parçalara ayırır. Bu bıçak roman boyunca Küçük <g>'yi rahatsız etmekte ve ona bir cinayete yol açacağını düşündürmektedir. Masanın altında duran bıçağın sürekli olarak Küçük <g>'nin dikkatini çekmesi Küçük <g>'nin bütünlüğündeki bölünmüşlüğü, yani bir kişiliğin birden çok alter kişiliğe bölünmesinin sembolik temsili olarak yorumlanabilir.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Yazar Katkıları: Fikir – Ş.Ç.; N.U.; Tasarım – Ş.Ç.; Denetleme – Ş.Ç.; Kaynaklar – Ş.Ç.; N.U. Malzemeler – Ş.Ç.; N.U.; Veri Toplanması ve/veya İşlemesi – Ş.Ç.; N.U.; Analiz ve/veya Yorum – Ş.Ç.; N.U. Literatür Taraması – N.U.; Yazıyı Yazan – Ş.Ç.; N.U.; Eleştirel İnceleme – Ş.Ç.; N.U.

Çıkar Çatışması: Yazarlar çıkar çatışması bildirmemişlerdir.

Finansal Destek: Yazarlar bu çalışma için finansal destek almadıklarını beyan etmişlerdir.

Peer-review: Externally peer-reviewed.

Author Contributions: Concept – Ş.Ç.; N.U.; Design – Ş.Ç.; Supervision – Ş.Ç.; Resources – Ş.Ç.; N.U.; Materials – Ş.Ç.; N.U.; Data Collection and/or Processing – Ş.Ç.; N.U.; Analysis and/or Interpretation – Ş.Ç.; N.U.; Literature Search – N.U.; Writing Manuscript – Ş.Ç.; N.U.; Critical Review – Ş.Ç.; N.U.

Declaration of Interests: The authors declare that they have no competing interest.

Funding: The authors declared that this study has received no financial support.

Kaynaklar

- Adıgüzel, A. (2008). *Göçmen edebiyatı bağlamında Güney Dal ve Zafer Şenocak: Küçük "g" adında biri ve tehlikeli akrabalık romanlarının içerik bakımından karşılaştırılması* [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Asutay, H., & Çivkin, H. (2013). Doksanlı yılların Türk-Alman yazınına bakış. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 15(2), 235–246.
- Asutay, H. & Çarıkçı, T. (2015). GÖÇÜN ELLİNCİ YILINDA ALMANYA'DA YÜKSELEN DEĞER : TÜRK-ALMAN GÖÇMEN YAZINI. *HUMANITAS - Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, 3 (5), 17-32. DOI: 20304/husbd.45555
- Balcı, U., & Akgün, M. (2018). Emine Sevgi Özdamar'ın Mutterzunge adlı eserindeki kalıp ifadeler ve Türkçe çevirisindeki karşılıkları. *Social Sciences Studies Journal*, 4(19), 2097–2103.
- Balcioğlu, Y. H., & Balcioğlu, İ. (2018). Dissosiyatif bozuklukların tanımı ve tanı ölçütleri. İçinde E. Öztürk (Çev.). *Ruhsal Travma ve Dissosiyasyon* (ss. 8–13). Türkiye Klinikleri.
- Baypınar, Y. (1992). Güldürürken düşündüren eleştiri: Hiciv! Gündoğan Edebiyat Dergisi, 2.
- Cengiz, S. (2010). Göç, kimlik ve edebiyat. *Zeitschrift für die Welt der Türken (ZfWT)*, 2(3), 185–193.
- Çoraklı, Ş. (2018). *Araf'taki edebiyat*. Kriter Yayınevi.
- Dal, G. (2003). *Küçük <g> adında biri*. Dünya Kitapları.
- Öztürk, B., & Çoraklı, Ş. (2019). Habib Bektaş'ın "Gölge Kokusu" adlı romanında İki farklı ülke yansımaları. *Zeitschrift für die Welt der Türken (ZfWT)*, 11(1), 23–38.
- Şar, V. (2017). Dissosiyatif bozukluklar. O.Karamustafaloğlu (Çev.) *Psikiyatri Temel Kitabı* içinde (ss. 1–5). Güneş Tıp Kitabevi.
- Soner, S., & Aykut, S. (2017). Dissosiyatif kimlik bozukluğu temelinde sosyal bir sorun: Enstest ve sosyal hizmet. *Türkiye Sosyal Hizmet Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 129–141.
- Tutkun, H., Yargıç, İ., & Şar, V. (1995). Psödopsikoz ile başvuran dört çoğul kişilik bozukluğu vakası. *Düşünen Adam Dergisi*, 8(1), 28–37.
- Ural, N. (2021). Yabancı dil olarak Almanca öğretimi bağlamında Türk-Alman Yazını yazarı Aygen-Sibel Çelik'in çocuk ve gençlik. İçinde K. S. Varlıği & H. Asutay (Eds.). *Göç Yollarında: Altmışıncı yılında Türk Alman edebiyatı ve Kültürü* (pp. 246–263). Paradigma Akademi.
- Yanık, M. (2017). Dissosiyatif kimlik bozukluğu'nun tedavisi. *Türkiye Klinikleri J Psychiatry-Special Topics*, 10(3), 185–193.
- Yeşilada, K. E. (2001). Göçmen işçi yazını ya da now Turkish is it? İçinde Z. İpşiroğlu (Ed.). *Çağdaş Türk Yazını I* (1. Baskı). Adam Yayınları.
- Zoroğlu, S. S., Tüzün, Ü., Öztürk, M., & Şar, V. (2000). Çocuk ve ergenlerde dissosiyatif bozukluk: 36 olgunun gözden geçirilmesi. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 1(4), 197–206.